

Hoe verder met Actie Kerkbalans

Deze weken wordt in het hele land weer de Actie Kerkbalans gehouden. Bij kerken hangen posters en spandoeken. Op diverse zenders zijn zelfs radiospotjes te horen. Al meer dan 50 jaar organiseren de grote christelijke kerkgenootschappen samen een campagne om hun leden te vragen hun jaarlijkse kerkbijdrage te betalen. Nu er in parochies van alles speelt rond federatievorming en het wel of niet sluiten van kerken, luidt de vraag: hoe gaan we verder met Kerkbalans?

Het idee achter de jaarlijkse campagne is dat parochianen vanuit hun persoonlijke betrokkenheid bij de lokale geloofsgemeenschap elk jaar of elke maand op vrijwillige basis een bedrag aan hun eigen parochie betalen om deze financieel overeind te houden. Het is geen contributie of belasting, maar een persoonlijke gift uit overtuiging, die ook nog eens fiscaal aftrekbaar is als de parochie haar Anbi-status op orde heeft.

Parochies zijn in financiële zin kleine bedrijven, maar moeten het voor hun inkomsten hoofdzakelijk hebben van

vrijwillige donaties van gelovigen: collectes op zondag, kaarsengeld, misstipendia én de reguliere kerkbijdrage van parochianen. Soms hebben parochies ook wat inkomsten uit de verhuur van gebouwen, pacht van landerijen of opbrengsten uit beleggingen, maar daarnaast blijft de kerkbijdrage van parochianen een belangrijke bron van inkomsten. En die loopt al jaren terug. Vandaar de vraag: hoe willen we hier als bisdom en parochies mee verder gaan?

Geen echte campagne

De terugloop heeft niet alleen te maken met een lager kerkbezoek, want dat is er in andere bisdommen ook en daar is wel een grotere betrokkenheid bij de Actie Kerkbalans. Het heeft óók te maken met het feit dat parochianen in Limburg zich blijkbaar niet meer bewust zijn van het feit dat hun financiële bijdrage belangrijk is om de eigen geloofsgemeenschap te ondersteunen. Daarnaast valt ook al jaren te constateren dat parochies in het bisdom Roermond weinig actie ondernemen om parochianen hierop te wijzen. En misschien moet het bisdom ook de hand in eigen boezem steken en doen we te weinig of de verkeerde dingen om parochies te motiveren.

Van een echte campagne rond Actie Kerkbalans is bijna nergens sprake. Vaak blijft het beperkt tot het uitdelen van een folder of een berichtje in het parochieblad. Allerlei voorstellen die vanuit het landelijk campagneteam worden gedaan om Kerkbalans meer ‘body’ te geven, lijken in de Limburgse löss niet te landen. Zelden worden mensen persoonlijk uitgenodigd om kerkbijdrage te betalen of om hun jaarlijkse bijdrage te verhogen. De tijd dat er huis-aan-huis brieven of collectezakjes werden bezorgd én opgehaald, lijkt definitief achter ons te liggen. De technische mogelijkheden die een platform als SILA biedt om actieve parochianen persoonlijk aan te schrijven, worden nauwelijks benut.

Alternatieven?

Die terughoudendheid is enerzijds begrijpelijk, omdat bedelen niet leuk is. Maar anderzijds is het in het belang van de parochie(federaties) zelf dat ze werk maken van fondswerving. Blijkbaar werkt de formule van Actie Kerkbalans, zoals we die nu al meer dan een halve eeuw kennen, in Limburg niet meer. Interessant is de vraag of dat ook echt zo is? Of doen we iets verkeerd? En welke alternatieven er zijn? Het bisdom zou graag van kerkbesturen of betrokken parochianen horen hoe zij daarover denken. Hoe gaan we samen verder met Actie Kerkbalans? Mail uw ideeën en suggesties naar perschef Matheu Bemelmans, die Actie Kerkbalans in het bisdom Roermond coördineert. Hij is heel benieuwd hoe hier in parochies over wordt gedacht.

[Stuur reactie](#)